

Presentació

El procés de modernització ha estat vinculat als de la racionalització i la secularització de la societat. L'organització racional del treball i la producció, la massificació del consum i l'educació, han estat considerats com a conseqüències indefugibles i desitjades del procés de modernització, entès com a procés de canvi social contemporani en el qual l'aplicació (total o parcial) de ciència i tecnologia a totes o a algunes esferes de la vida social (econòmica, administrativa, educativa, defensiva, etc.) recolza necessàriament en un sistema educatiu a l'abast del conjunt de la població i en la formació d'actituds i de mentalitat de l'home i de la dona moderns, en termes del gradual «desençament del món».

Autors clàssics com Spencer, Weber o Simmel varen establir les arrels de l'enfocament teòric d'aquesta via de canvi social contemporani. Les noves formes religioses, les noves formes d'organització de la producció de mercaderies i de serveis, d'integració de les minories ètniques, les noves formes de reproducció social i de possessió, centrades en el consum com a valor d'ús o com a valor signe, es poden comprendre avui en el marc conceptual-teòric confeït per l'acoblament de moltes de les aportacions dels grans clàssics de la sociologia. Així, clàssics sempre moderns com Marx o Weber permeten l'explicació de fets tan familiars com el consum o una determinada política cultural a partir de la reinterpretació i l'actualització d'alguns dels seus conceptes clau (apropiació, ús, per exemple). Aquest volum de PAPERS inclou igualment les interpretacions possibles de les noves formes religioses, i organitzatives, de les noves pautes de consum, de les noves polítiques culturals o de professorat. Autors del nostre segle com Freud, Schütz o Bourdieu són referència obligada per explicar els fenòmens socials que exemplifiquen el procés de modernització d'una societat.

Carlota Solé